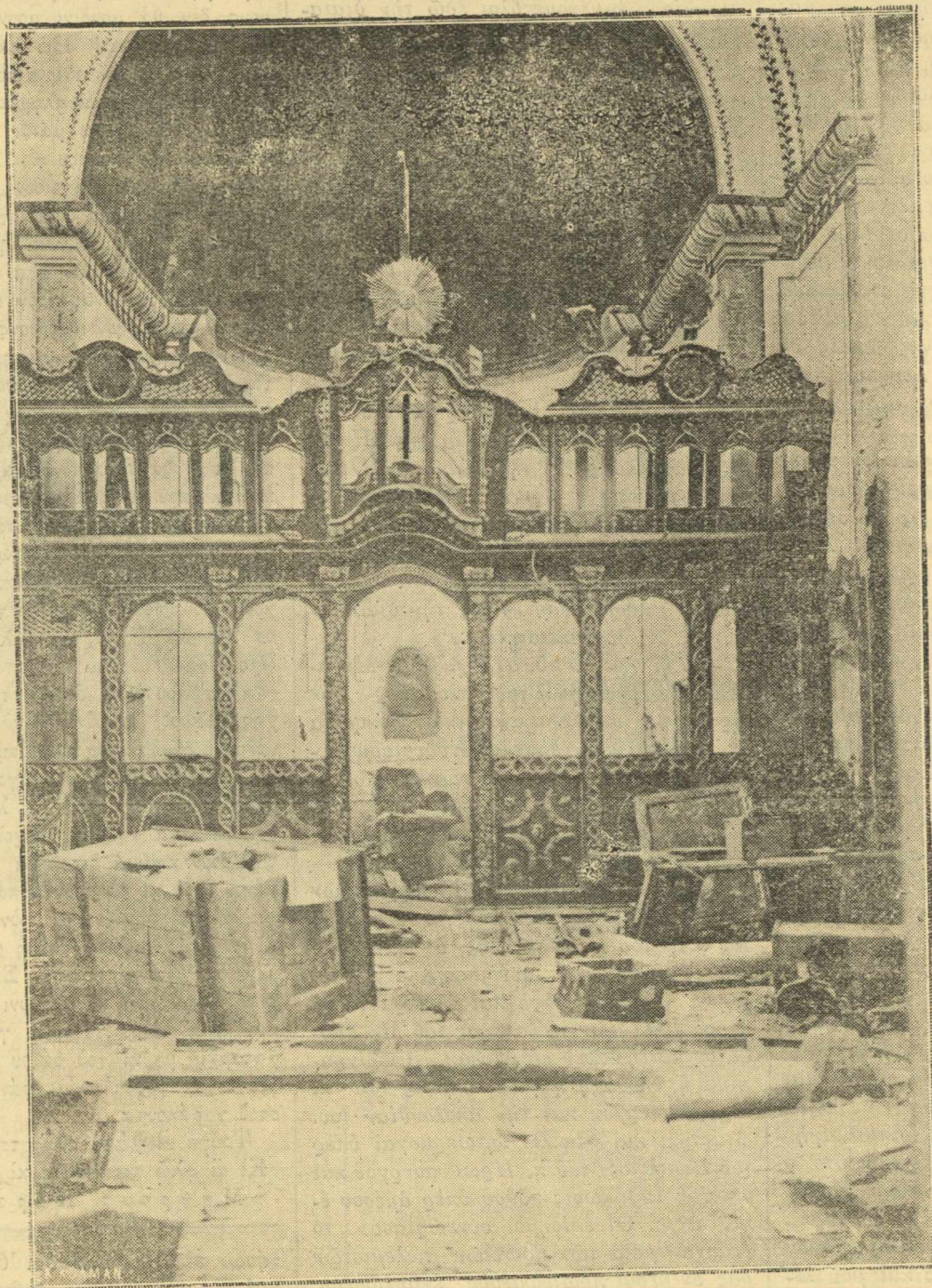

Η ΝΙΚΗ

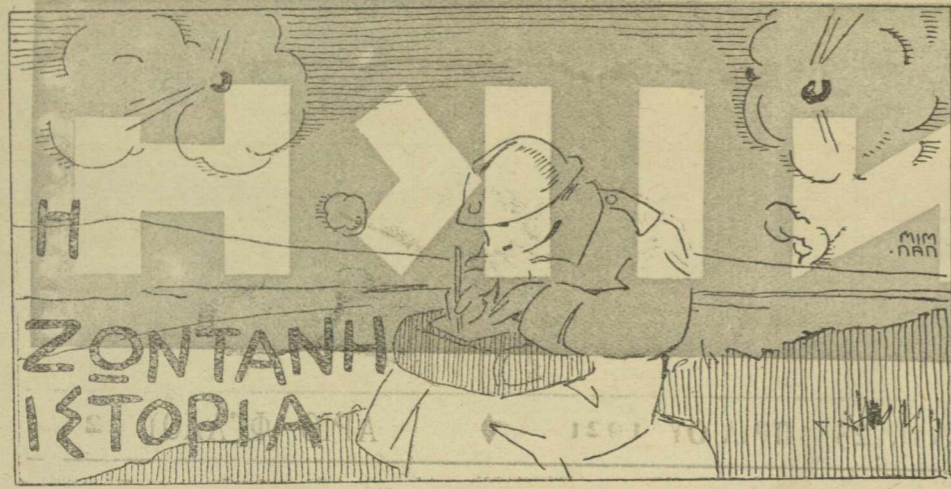
ΕΤΟΣ Α'.

ΑΘΗΝΑΙ, 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1921

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. — 'Ο περίφημος Ναός τῆς Νικαίας, ὅπου ἔγινεν ἡ πρώτη Οἰκουμένη Σύνοδος καὶ ὁ ὁποῖος κατεστράφη ὑπὸ τῶν Κεραλικῶν.

Επιστολή του λοχίου του * Συνατάματος Άλέκου Κοσμίδη εις τον πατέρα του, έμπορον Σμύρνης.

Αγαπητέ μου πατέρα. — (Μέτωπον Νικομηδείας). — Είς το τελευταίο μου γράμμα σου έγραφα για την ζωή μας πως περιή εις τα χαράκωματα και σήμερα τα σου γράφη μερικά, για να δήτε και την πολεμική μας ορμήν, εδώ εμπρός εις τα περιήματα στα α του Γκέιβε.

Ποιήσεις το αμύριμα η ομιχλη είχε πέσει τους πικρη, ωστε ητο αυγατον να αυταληθουμε τι εγινετο εις πέριε μετρων απο εμας αυστιασιν. Με το σκοτασι της ομιχλης, ηραμε την ευκαιρια να εργατασισουμε το φελικιο μας, να αντισωμεν αμεισως το χαράκωμά μας και να ειμενα αιτωμοι δια παν εδεχομενον. Μολις δμως διελευθη η ομιχλη οι Τουρκοι μας παρεστησαν και ηηχισεν αμεισως η φωτιά.

Αδεις ο παρατηρητής τον δασιον ειχον όρσει μοι ανεφερον οτι ειδεν αυνητη κτηνην ενόπιον Τουρκων εις άποστασιν 200 μετρων, οπισθεν μιας οικιας. Αμεισως λοιπον κατορθώον να κρυφθώ πίσω απο ένα κεκαλυμμενον μέρος και επί τρεις ώρας παρακολούθουν το Τουρκικό σπιτι δια να δεσποιωθώ. Αλλά ειχα κουρασθή να περιμένω τόσον ώραν και έτοιμα-όμην να φύγω διαν βλέπω ομάδα 5 — 6 ενόπιων Τουρκων, η δυνια και ηρχισε να βάλλη εις το χαράκωμά μας. Δεν έβραπε να χάσω διόλου καιρόν. Πέρονό μαζί μου αμεισως ένα όπλοδομητήν και πλησιάζω πίσω απο κάτι δένδρα εις πολλή πλησιν άποστασιν απο τον έχθρόν. Ερριφμεν έπιτυχώς δεκα όπλοδομητάς και έπειτα ερριφθημεν εγώ και ένας στρατιώτης εις το Τουρκικό σπιτι. Οι Τουρκοι δυοσ ειχαν φύγει και έχάθησαν εις την άπεναντι χαράκωσαν. Απο την όποιαν ηρχισαν να μας βάλλον όρρηκόν. Τα δλήματα έπεσαν δύο και τρία δήματα εμπρός εις τα πόδια μας, χωρίς να μας εγγίζουν. Έπειτα απο άρκειτων λεπτων όμως άπταλλαγήν πυροβολισμών οι Τουρκοι έχάθησαν.

Το βράδον όμως ηρχισαν πάλι πυκνοί οι πυροβολισμοί απο το άπεναντι Τουρκικό χωριό. Αμεισως φθάνει ο λοχαγός μας, με παίρνει ιδιαιτέρως και μοι λέγει ότι κατά τας 2 1/2 μετά τα μεσάνυχτα έβραπε να βγώ περιπολία ως το χωριό. Έπληγα εις το άμφοι μου χωρίς να ειπω οδ κανένα τίποτα, και την όριωμένη ώρα έβρηκα οδ περιπολία.

Πρό όλητων άκόμη ημερών συνελάσθη μια διμοιρία μας έν το αστάδην, κα ά τας 2 3/4 τα μεσάνυχτα και με πυκνοτάτην όμιχλην με τον έχθρόν. Αποτέλεσμα της συμπολικής ήπληξεν ο φόος δύο Τουρκων τους όποιους έδάρμαμε έμεις την άλλην ήμέραν το πρωί.

Τώρα που ος γράφω το τουρκέτι δέν άκούεται πιά, αλλά για πόσες ώρες τάχα θά έχη οσαπόση ένουνηθιασε τόσο να το άκούμε, ώστε το σιαμάνημά του, ος λέγω ότι μς κάνει τόσο κακό. Με άνωπομοηαία περιμένουμε όλοι εδώ την διαταγή της προελάσεως.

Το παιδί σας Άλέκος

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Σάββατον, 17 Απριλίου. — Ο Πρωθυπουργός κ. Γούναρης, γενόμενος ενθουσιασώς δεκτός εν Σμύρνη, έπεσκήφη τον Μητροπολιτήν κ. Δρασάσιον, προς όν εσεφάσθησαν αι αιτιολογίαι οια την έκδοσιν του μικρασιατικού Αγωνος.

Αυριακή, 18 Απριλίου. — Η Α. Μ. ο Βασιλεύς μετά της Α. Μ. της Βασιλίσσης και της Βασιλικής Οικογενείας παρεση εις την τελετήν της Ανοσιώσεως εν τώ Μητροπολιτικώ Ναώ, επευφημηθείς κατά την μεύασιν και την επιστολήν ενθουσιωδεστατα υπό χιλιάδων λαού, άναμείνοντες την διάσασιν των Α. Α. Μεγαλειότητων.

Την ήμεραν το Πάσχα η Α. Μεγαλειότης έπεσκήφη τους πλειστους των στρατιώνων και τα στρατιωτικά ροσομοεία επευφημηθείς εν εξαλλη ενθουσιασμού υπό των αξιωματικών και των άνδρων ερωταζόντων κατά τα παρολοράδια έδιμα. Η χαρά του στρατού ητο άπληγιστος.

Δευτέρα, 19 Απριλίου. — Ο κ. Πρωθυπουργός, ο Υπουργός των Στρατιωτικών κ. Θεοτόκης, ο Αρχηγός του Στρατού κ. Παπούλιας, ο Επιτελικός Στρατηγός κ. Δούσανης, ο Υπαρχηγός κ. Στρατηγός και μακαρά οειρά προσωπικοτήτων το έσπερας του Μ. Σαββάτου κατέβρασαν εις Ουόαν. Απερίγραπτος η ύποδοχή η γενόμενη εις τον κ. Πρωθυπουργόν και την άκολούθιαν του. Λιάτσοι και έξαλλοι ζητωκρανγαί όπερ του Βασιλέως, του κ. Πρωθυπουργού και έπτονος εκδήλωσις πόθου όπερ αμεισως επιθέσεως. Οι έπισημοι ανεώρρισαν το Πάσχα μετά των ήρωικών πολεμιστών μας έν μέσση πρωτοφανούς εκδηλώσεως παραφόρου χαράς, ζωηρότητας και άκρατήτων ενθουσιασμού.

Τρίτη, 20 Απριλίου. — Ο πρόεδρος ο Τάσος καλεί την Κυβέρητην να δρώση ταχώς και δραστηρίως έναντι της Αλβανικής θραυτήτης. Το Υπουργικόν Συμβούλιον άπεφάσισε την επίδοσιν έντόνου διακονώσεως προς την Αλβανικήν Κυβέρητην. Διεδίδη ότι μελειάται η κατάληψις της Β. Ηπειρου.

Πέμπτη, 22 Απριλίου. — Ηρχισε η προσελεύσις των έμείδρων των τελευταίως κληθεισών ήλικιών των κλάσεων 1913α και 1912. Ο κ. Γούναρης έβρασαν εις Νικομηδειαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ ΟΙ ΛΕΒΕΝΤΕΣ

Μέτωπον Άπριλς μήνας. Ζαχάρου μ' σπλαχνου μ'

Είμι καλά κατακαλά ούρε πλι μ' όπιρ κι διγιά μας πούθω. Τι χαμπαροχάμπαρα ούρε ματάκια μ' ; Τόιν θύσαι κανινά σταλιά του Μήτρου σ' για τούν άλημάνησι ; Αίντι ούρη Ζαχάρου κι αν ήσαν ιδώ πέρα θά φλιτούραγις κουρούνα μ' άπ' τη χαρά σ' γλιέποντας τί ίστι Μήτρου. Μι τρέμ' ούρε πλάκι μ' ούλη η Τουρκοκρατουρία κι γώ η άφαλουσ τρέμου για σένα σην φάρ' κι σπαρταρό. Τυ' ώρα π' πέστου στ' φρουτιά λιέου τ' ούνομά σ' κι του πιπιλάου μί τ' γλώσσα σα καραμέλλα... Για του χατήρι σ' ούρη Ζαχάρου στέλνου πύσα μέρα κι ένα Ζειμπέκη να φάη πλάφ στού Παράδσου. Αίντι ούρη Ζαχάρου κι αν ήξιρι ή μάνα σ' ή Πιρσίκου τι θά πη εύζουνας δέν θά μούδι μοναχά πινατάκις δραχμές πρότκα ! Ιδω κάτ' άκούν ίεύζουνας κι τσ' πιάν' τσιριπιτό. Μας τρεμ' ούλη η Τουρκιά, καταλαμπάνε ; Όπ' φανή τσαρούχι δέν μένει μάδι Κιμάλης, μάδι ψύλλουσ στού κόρφου τ'. Οι Τσετηδες μας έχουνι πάρ' από τέτοιουσ φόδου που μας γλέπουνι κι στούν όπνου τσ'. Ερχιτι του σείταν άσκέρ σκούζουνι άμα ρουδούλητουι όξου άπ' τα χαράκωματα και φεύγουνι προτροπάδην κι άναφανδόν σ' λιέου. Ηγουν ούρη Ζαχάρου μ' εύζουνας θά πη χιόνι στούν κόρφου του Κιμάλη, ψύλλοι στ' αυτιά τ' κι φουρτούνα στα πατζάκια τ' !... Μόλες πη μοναχά ού λουχάδς ήμπρός πιδιά γνόμαστι άνιμουστρίφουλας. Πέρτουμι άπάν' στα ζαγόρια τ' Κιμάλη κι πού σι πνεϊ κι πού σι σράξ' πλιέουν ! Εέρεσ ούρε τζέρι μ' πόσουσ ίέχου καρφώσ' μέχρι τώρα ; Αμέτρητοις ! Κι όμα πλιέουν του κόδουνι οι τουρκαλάδες λάσπ', τότενις τρέχουμι ζουπίσου κι βουτάμι τσ' ήχμαλώτς σα τσ' λαγούδς. Ίπρουχτές π' λές ίέκουσα στούν όμου έναν Τουρκου ταγματαρχά. Τούν βούτσα άπ' του λιμό άπάν' στη θράσι τσ' μάχης. Σκούζ' αυτόνους, κλουτάσει, κάνει να μι σαγκώσ'. Κάτσι φρόνιμα ούρε φουρίτ', τ' λιέου γιατι θά σου βγάλου τα τζέριασ' !... Πλούραξι π' λές, μα σα τραβήξαμι λίγα θήματα τρέχουνι να τούν λειπιΥσουν κανινά δικαγια Ζε-μπέκια. Δέν χάνου κερδ κι γώ τούν άρπάζου άπ' τα πόδια κι τσ' αρχίζου με τούν ίδιουν κι γνάπ κι γκούπ κι να κι τούτη ούρε άραλουκουμένη κι νάτι κι κείνη... Σκούζ' αυτόνους, σκούζι αυτόνι κι κάνουνι μεταβουλή κι πάλ' κάτ' άνέμ'. Πέρνω γώ τούν συνταγματαρχία μ, κι του βάζου στα πόδια κι φεύγου κι φράστ' νάμι φάντς μπαταύνης στού χαράκουμα.

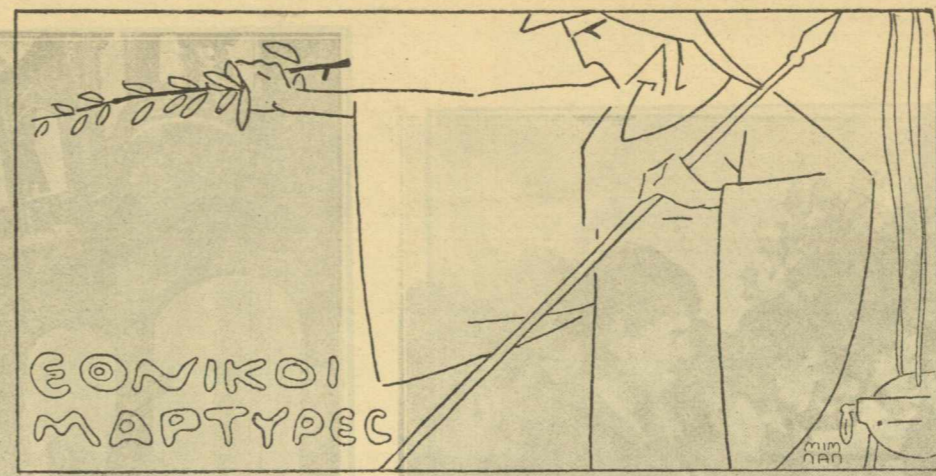
Πόλα κι μένου ούρη τσουκί... Κι σι φλώ περιπαθός κι σι διπλοχιριτώ Μήτρουσ Καραφουτιάς

ήγων εις την Ελλάδα. Ο κ. Γούναρης και η συνοδεία του, επιβιβασθέντες της Νάξου, κατηνύθησαν εις Προόσαν.

Τετάρτη, 21 Απριλίου. — Οι κ.κ. Γούναρης και η συνοδεία του άρτίκοντο εις Προόσαν τυχόντες άποθεωτικώσ ποδών εις τώ τώ Στρατού και τώ Λαώ. Ο κ. Πρωθυπουργός και η συνοδεία του θά έπισκεψθουν όλόκληρον τον βόρειον τομέα.

Πέμπτη, 22 Απριλίου. — Ηρχισε η προσελεύσις των έμείδρων των τελευταίως κληθεισών ήλικιών των κλάσεων 1913α και 1912. Ο κ. Γούναρης έβρασαν εις Νικομηδειαν.

ήγων εις την Ελλάδα. Ο κ. Γούναρης και η συνοδεία του, επιβιβασθέντες της Νάξου, κατηνύθησαν εις Προόσαν.

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Νέος, περικαλής την μορφήν και το παράστημα. Άνδρείος, άφοβος, άποφασιστικός, στρατηγικώτατος, υπερήφανος, τολημής, μισών την τυραννίαν και άπεχθανόμενος τον τύραννον, υπέστη άτάραχος τον άνασκολοπιμόν και τον διά της πυράς μαρτυρικώτατον θάνατον.

Ετάχθη υπερασπιστής της πατρίδος εις την γέφυραν της Αλαμάνας και έμπνεόμενος από την προς τον θάνατον περιφρόνησιν του Λεωνίδου, άντετάχθη άποφασιστικώς με τα όλίγα παλληκάρια του εις τα, υπό τον Όμερ Βριώνην, τουρκικά στήφη.

Ός λέων επί ώρας έπάλασε και έμά-

χετο κατά μυριάδων λυσσαλέων πολεμιστών του έχθρου. Πύσα παρότρυνσις εκ μέρους των Τουρκων προς παράδοσιν, μετά περιφρονησεως έγέμετο δεκτή, εχρησίμευε δέ μόνον δια να πολλαπλασιάζη την όρμήν των και να μεγαλύνη τον ήρωισμόν του Διακου.

Τό πολεμικόν μένος του νεαρού Άρχηγού δέν ήτο δυνατόν να συγκρατήση καμμία δύναμις. Οι σύντροφοι του υπέροχοι και όσοι ήρωικοί πρόμαχοι της πατρίδος, έπιπτον γύρω του νεκροί και ο Διακός επέμενε να καταβάλη μόνος του τον παινώμενον συρφετόν του Όμερ και του Μεχμέτ πασά. Τα πιστόλια του άχρηστεύουν, τό έίφος του θραύεται, αλλά τό υπερήφανον τέκνον των βουνών της Δαρδιδος, τό ποιωτοπαλήκασον του Όδυσσεώς Ανδρούτσου, ο Άρχηγός των όπλων της Λεβασείας, έννοσι και δια της πυγμής και δια των οδόντων άκόμη να καταβάλη τον έχθρόν. Ατυχώς ο άτόσιμος ήρωεσ πληγώνεται βαθέως εις τον ώμον και οι μαινώμενοι Τουρκοι πολεμιστάι κατορθώνουν και τον συλλαμβάνουν. Επί τρεις ήμέρας η Τουρκική θηριωδία, η άνανδρος βαρβα-

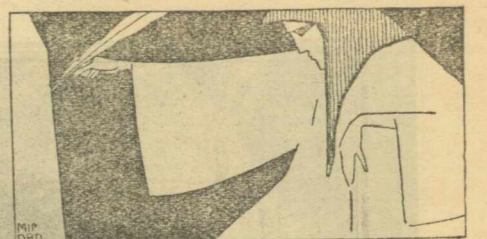
ρότης τον έβασάνισε. Ενόμιζεν ότι εζεδικεϊτο ούτω το Τουρκικόν σίμα που έχθη εις την Ανατολικήν Ελλάδα. Τέλος την τετάρτην ήμέραν, ήτοι την 24 Άπριλίου του 1821 τον εθανάτωσαν με τον άπαισιώτερον, ως γνωστόν, των θανάτων. Ο Διακός υπέστη το μαρτύριον καρτερικώτατα. Η γενναία του ψυχή άντελαμβόνετο ότι η θυσία του θά μεγαλύνη την Ελλάδα. Η άγάπη του προς την πατρίδα ήτο τόσοσ μεγάλη, που ήσθάνετο ότι άείζει δι' αυτήν ένας μαρτυρικός θάνατος. Όταν όμως εστράφη προς την μειδύσαν και σκοτώσαν φύσιν, προς την μισρόβον πνεην της άναγεννωμένης ζωής, τό παιδί των δοξαριμένων Ελληνικών βουνών, ο γενναίος Αοματιώλης, άνεπόλησε τας ποιητικας στιγμιας της ανοίξεως και εξεθύνην από τα χείλη τό παράπονον του θανάτου :

«Για ίδες καιό που διάλεξεν ο Χάος να με πάση, τώρα π' ανθίζου τα κλαγια και βγάξ' η γη χοστάρι».

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ Ο ΔΙΑΚΟΣ

Βουλών τα κουμπούρια του κι άνάγαν (να τονέκισα κι ο Διακός εζεσπάθωσε και 'ς τη φωτιά (χομιάει (κιπασοίει) Εήγη ταμπούρια γάλασε κ' εήγα μινούλον (χομιάει) Και τό σιαδι του κόπηκε άνάμεισα άπ' τη (χομιάει) και ζω τανό τον έπισσαν και 'ς τώ πασά (τον πάνων, Κι' ο Όμερ Βρονής μωσικά 'ς τό δούσι (τον έρώτα «Γίνεσαι Τουρκος, Λιάκό μου, την πίστη (συν' αλλάξης, να προσονήηης 'ς τό τζαμί, την εκκλησιά (ν' άφήσης ;) Κ' εκείνος τ' άποζηθήκε και στήριξε τό (μωσιτάκι, «Πάτε και σεις κ' η πίστη σας, μωσιτά (τατε, να γαθίτε ! «Εγώ Γραικός γεννήθηκα, Γραικός δέ ν' (άποδάνο, Το Διακό τότε παίρνονε και 'ς τό σουδλι (τον βάζου, όλόγο τον εσίγαρε κι αυτός χαμώγε (χάδε, την πίστη του τοδς βράζε, τοδς έλεγε (μωσιτάται, «Συλιά κι ά με σουβλίσετε ένας Γραικός (εχάθη.

Το Ηρώον Του Αγώνος

ΟΙ ΤΙΜΙΜΕΝΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Άνδρ. Κωνσταντ. Παντ. Κουρουκλίτης, Νικ. Καλεμάννης, Κωνστ. Κατσούλης, Δημ. Θάνου, Κωνστ. Κουζούκης, Σπυρ. Γρίβας, Πέτρογ. Φραγκουλοδάκης, Χρ. Μορφόλης, Νικ. Παζάλου, Κ. Ρούσσης, Δημ. Χατζηράπτης, Γεώργ. Χρόνης, Γεω. Μαρτίνος, Γεώργ. Κλεσιώτης, Σπ. Κούρτης, Βασ. Παπαδόπουλ. Παν. Βερβενιώτης, Κωνστ. Χοϊδάς, Βασ. Ντελέος, Δ. Χατζηκαχάρας, Γεω. Δήμιος, Κωνστ. Βαλαμαράς, Χρ. Κομμουτζάς, Γ. Βόλκας, Γ. Βέδης, Γ. Κουκενιάτης, Δημ. Κουκούλης, Άναστ. Δουρούκος, Άπ. Παυζέλης, Γ. Μπουρνάδης, Ν. Τσιμισίτης, Στυλ. Βαβούνης, Πέτρογ. Ραφαήλ, Άγγ. Τσιτσούλης, Γρ. Δελάρ, Κ. Κόζας, Δημ. Μπουσεριάνης, Κ. Μηλιτιάδης, Κ. Παξιμάδης, Άγγ. Τσανής, Γ. Μπόζας, Ο. Μαντζουράνης, Ν. Αδαμακόπουλος, Μ. Μπουτούκης, Μιχ. Πρωτούλης, Σωτ. Ανδρουλάκης, Βασ. Λιάξου, Γ. Βουζούνης, Χαρ. Μπασιμάρδης, Δημ. Κουτελιδης, Δημ. Παπαδημητρίου, Κλέαργος Καρακαχάρας, Δ. Μπουρμιάς, Δ. Μ. Σμιτζής, Άλκ. Βατίδης, Σταν. Παπιόρης, Ν. Διονυσόπουλος, Γ. Αγγελόπουλος, Άθ. Κακοκέφαλος, Β. Κατσιλάης, Φωτ. Τσατολιάνης, Άστ. Τσαλιάνης, Άλ. Σατραντζής, Κ. Εθριπιότης, Εύστρ. Βατιλέλης, Ν. Σφιανός, Έμμ. Κανάρης, Γ. Γεμελής, Γ. Φαρδής, Κ. Σωτηρόλης, Πέτρογ. Μιρόνης, Β. Γουλιάνος, Γ. Νέντζας, Κ. Παπατόλης, Κ. Φιλιππόπουλος, Μιχ. Χασιουτιάκης, Νικ. Τσιπής, Άπ. Μπατζέτης, Κ. Δημητρίου, Ν. Τζηροσοκόης, Κυρ. Αλεξανράκης, Π. Κατζένης, Γ. Μουλάς, Γ. Σατζές, Π. Νάσος, Π. Καραγκιόλης, Σπυρ. Σαριάκης, Σπυρ. Μουμτζής, Έμμ. Γεροκλίτης, Άθ. Ντέλλιος, Γ. Έλεσβαριάνης, Δ. Ντιάκας, Δ. Παπαλάς, Κ. Μουρούκος, Γ. Στανικατζής, Άντ. Ντουράκης, Κ. Κίτσος, Γ. Χαλβατζής, Ν. Κυργιάνης, Κ. Παπαρτινογιάννης, Βασ. Φορμάκης, Α. Παναγιωτόπουλος, Χρ. Γεγάλης, Ιωρδ. Καρανάσος, Χρ. Μπασιλάς, Δ. Πέγιος, Δ. Κιρτζής, Α. Γιακωνίκας, Θ. Δημητριάδης, Άντ. Τσαματζής, Γ. Ντούρης, Π. Προσκεφαλάς, Ν. Μπουρμιάς, Θεόδ. Νίτσιος, Μ. Μεγρέρης, Άντ. Σαθηρογιάνης, Άθ. Σπαυός, Άντ. Κούκουνας, Χαλκός Αϊτάς, Έμμ. Ντασιουδάκης, Άντ. Δαζαριδής, Γ. Ντέμπος, Έλεουθ. Λούκας, Άριστ. Ρακτόης, Άριστ. Προβατάς, Γ. Σαπίκας, Δημ. Λιάτζης, Εβόγ. Λίπος, Τρ. Καραθανάτης.

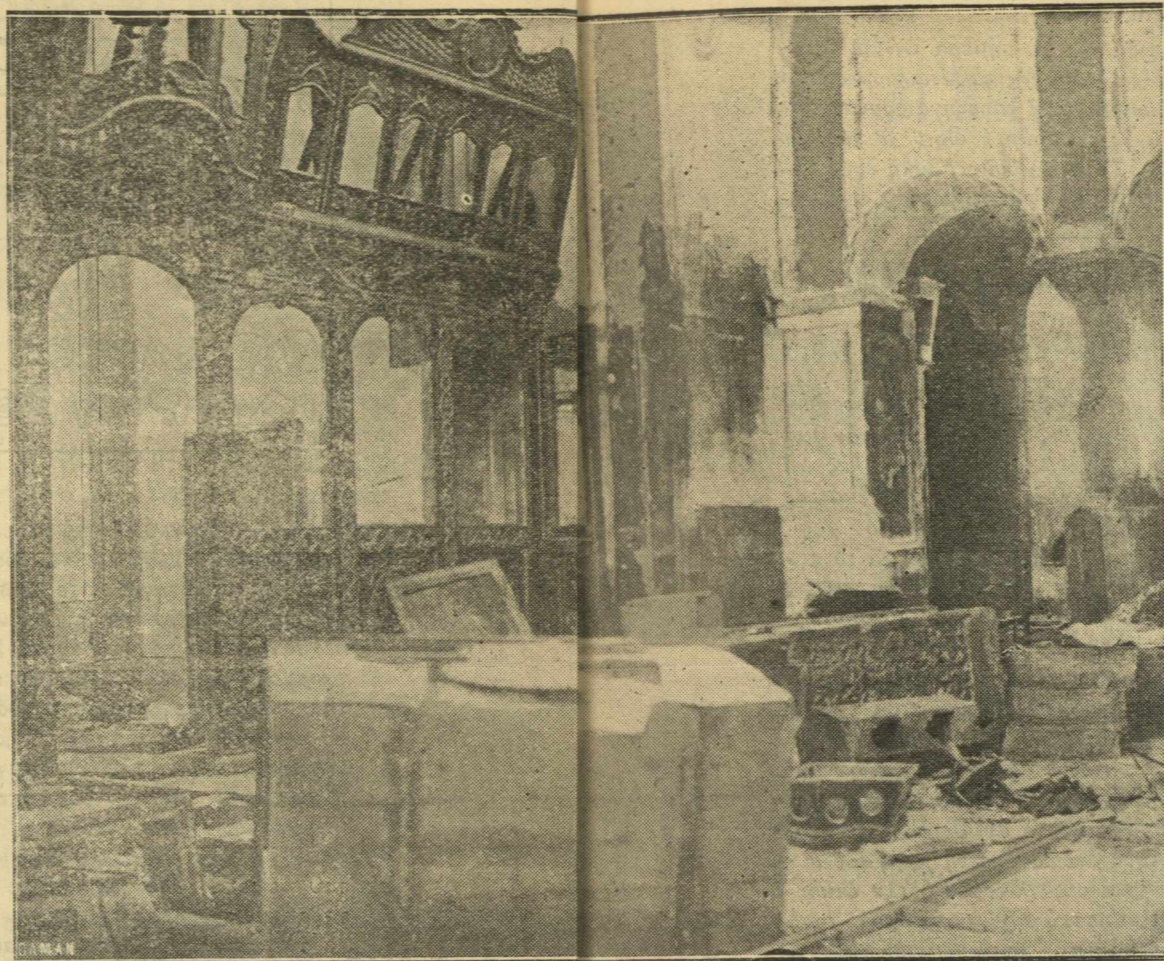
(Έπειτα συνέχεια)

ΔΗΛΩΣΙΣ

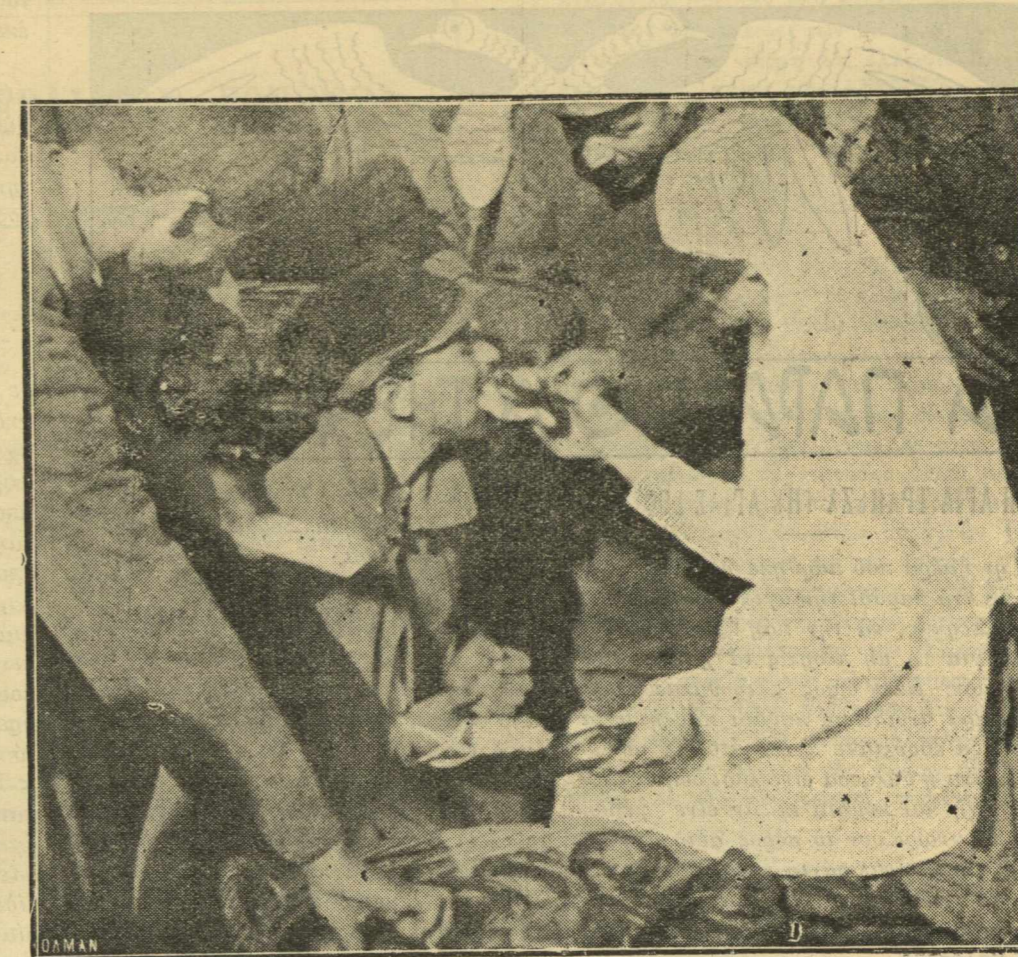
ΟΙ ΑΤ ΣΙΣ ΑΛΞΑΗ ΟΤ διδ «ΗΝΙΚΗ» εύχαριστως θέλει δημοσιεύει πύσαν επιστολήν προσερχομένην εκ του μετώπου και άναφερομένην εις τοδς ήρωισμοδς και την έν γενεί πολεμικήν ζωην των γιγαντομάχων μας.

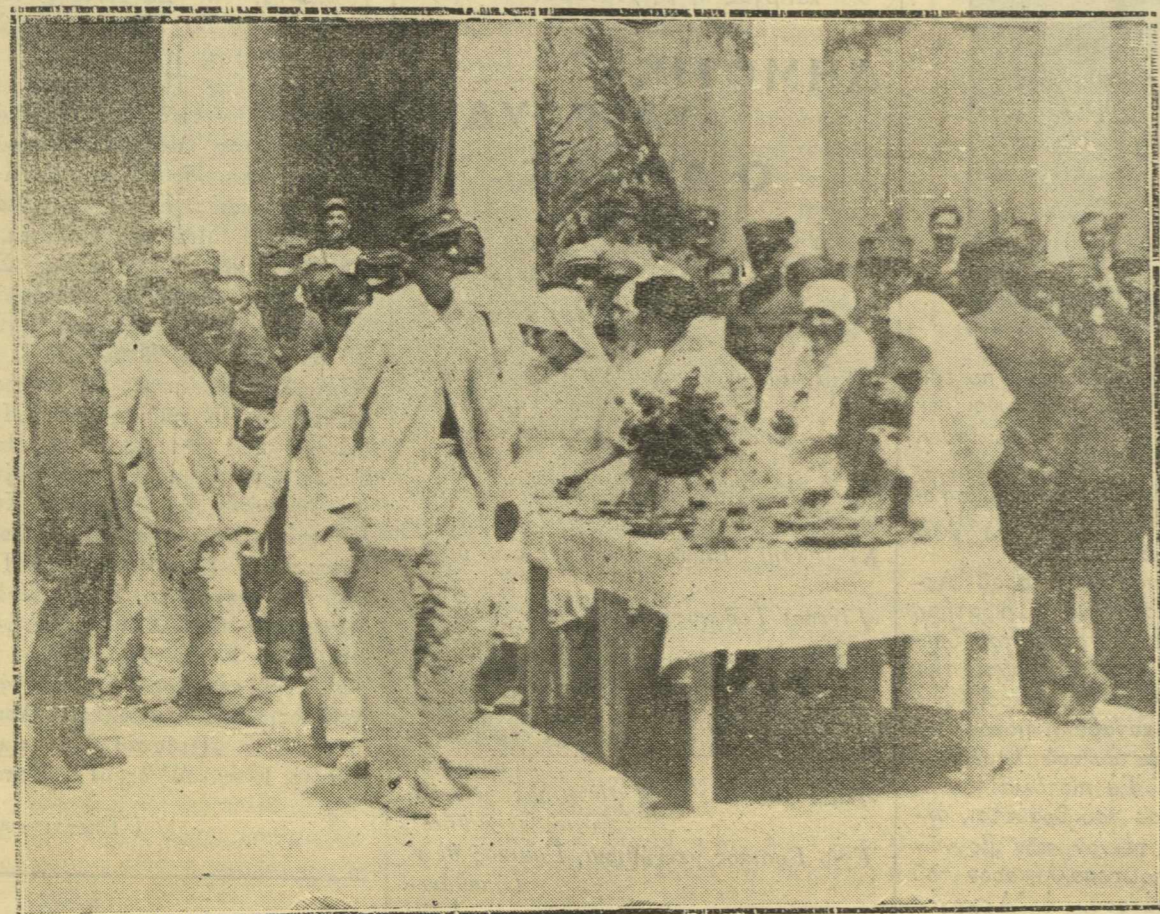
ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ.— Αι κυρίαί των Ἀθηνῶν μοιράζουσι πασχαλινὰ αὐγά καὶ τσουρέκια εἰς τὰ λαθωμένα παλληκάρια μας.

Ὁ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.— Πλαγία κάτωθι τοῦ περιφήμου Ναοῦ τῆς Νικαίας καταστρατός ὑπὸ τῶν Κεμαλικῶν.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ.— Οἱ τραυματῆί μας ἐν τῷ προσύπῃ τῶν νοσοκόμων εὖρον τὴν οἰκογενειακὴν στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ.— Αἱ νοσοκόμοι ἐστερήθησαν τῆς οἰκογενειακῆς τῶν χαρῶν διὰ νὰ δώσουν χαρὰν εἰς τοὺς ἡρώϊκούς μας τραυματῆας.

ΑΕΡΑ ΑΕΡΑ...
(Φωτογραφία τοῦ βασιωτικοῦ ζωγράφου κ. Γ. Προκοπίου)

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ.— Οἱ ἀίωματοὶ τσουγκρίζουσι τὸ αὐγὸ μὲ τοὺς τιμημένους τραυματῆας.

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. — Οί Τοῦρκοι δὲν σέβονται οὔτε τοὺς τάφους τῶν νεκρῶν εἰς τὸ Μοσχονήσιον.

ΤΟ ΑΪΒΑΛΙ. — Ἐπέρασε καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Τοῦρικός πολιτισμὸς μεταβαλὼν εἰς ἑρείπια τὴν ὡραίαν ἑλληνικὴν πόλιν.